

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quantum S. Hilarion, S. Franciscus, alijq[ue], & quo iure, honorem
contempserint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tum alterius torum; sed ob Christum prædicatum, ob iustitiam, ob innocentiam, ob futuram gloriam. Hoc Dei sapientes honorificentius esse iudicant, hoc pluris æstimandum, quàm reuelationes, quàm signa & miracula, quàm omnem reliquam nominis celebritatem. Huius animi sententiæque etiam fuit S. Chryso-
stomus, qui ita loquitur. *Non ita beatum Paulum dico, quòd in Pa-
radisum raptus, atque quòd in carcerem est coniectus; non ita beatum
asimo, quòd verba ineffabilia audiuit, atq; quòd vincula sustinuit: quòd
enim ista reliquis sint maiora, audi eum ipsum, quo modo gloriatur!
Neq; enim dicit: Hortor vos ego, qui verba ineffabilia audiui: sed quid?
Hortor, inquit, vos ego vinculus in Domino, potius mihi habetur malè af-
fici pro Christo, quàm honorari à Christo.*

S. Hilarion sexagesimo tertio vite sue anno cernens grande mo-
nasterium, & multitudinem fratrum secum habitantium, turbasq; eo-
rum, qui diuersis languoribus & immundis spiritibus occupatos ad se de-
ducebant, ita ut omni genere hominum solitudo per circuitum replere-
tur; sebat quotidie & incredibili desiderio conuersationis antiqua recor-
dabatur. Interrogatus à fratribus quid haberet, cur se conficeret, ait:
*Rursum ad sæculum redy, & recepi mercedem in vitâ. En omnis Pa-
læstina & vicina Provincia æstimant me alicuius esse momenti, & ego
sub prætextu monasterij ad dispensationem fratrum, villa possessiones &
supellectilem habeo. Adeò verebatur, ne per honores sibi habitos
merces in hac vita redderetur, vt dum alij eum æstimarent, sibi
ipse ad sæculum redijisse videretur. Quod fecerunt alij complu-
res, siue cum ab alijs honorarentur; siue ne honorarentur. D.
Franciscus, si ab hominibus honore afficeretur, aut à vanæ glorio-
sæ tentatione titillaretur, illico honorem omnem in Deum remit-
tens dicebat: Qui ante statuam procidit in genua, & orat, hono-
rem aliquem exhibet, de quo tamen statua non potest gloriari,
cum sit lignum, vel lapis. Honor ergo in eum refertur, cuius est
statua, & quem in statua veneramur. Ita & nos, quando hono-
ramur, non habemus causam gloriandi, aut complacendi nobis;
quia quidquid in nobis rectè honoratur, Dei est; atque adeò Deus
ipse est, qui in nobis laudatur, honoratur, & cuius in nobis no-
men sanctificatur. Taceo Iulianum eremitam, taceo Philagrium,
Pastorem, & alios Dei seruos, qui honores ab hominibus exhibi-*

S. Chryso-
stom. 3. in ep^{is}
ad Ephes.

VI.

S. Hieronym.
lib. 1. de vit.
S. Hilarionis
cap. 23.

In hist. S.
Francisci.

tos, vel exhibendos tamquam hydram fugerunt. S. Ambrosius adeò abhorruit ab Episcopali dignitate, ut etiam præ ea infamiam ambiret. Siquidem, cum famæ abiectio, lupas domum adduci curavit, ne in Episcopum eligeretur, ut ex antiquis monumentis confirmat Cardinalis Baronius, quod cur commenti, tantò post damnarit Sepulveda, non satis perspicio. Multi sanè ius ad famam & honorem cum laude abiecerunt, quando ad se in despicentia sui firmandos, scelera, quæ premere facile erat, orbi universo publica esse voluerunt. Quæ res æternà cum laude à Sanctis viris & Ecclesiæ luminibus præstita clarissimis historijs potest doceri. Quin sunt, qui Ecclesiæ annuente iuri famæ suæ renunciant. Quid quòd sæpe aliquis non modò honorem suum ac famam sine culpa negligit, sed etiam conculcare ac profcindere obligatur? Nam si per calumniam violavit alterius non admodum disparis famam, nec potest, nisi cum retractatione in probrum suum cedente maculam alteri immisam eluere, omnino debet cum probro suo alterum præstare indemnem: quod facere nullo modo posset, nisi honoris & famæ dominus esset. Quamvis enim culpa esse possit, famam sine causa prodigere (sicut & bona fortuna cetera, quorum domini sumus) tamen ea prodigalitate, ius alterius, (ac ne communitatis quidem) non violatur, nisi quando quis famam suam, vel honorem speciali vinculo alijs obstrictam habet; ita ut, eum honore ipsius & fama, honor quoque & fama communitatis implicetur. Talis enim contra iustitiam, famam suam negligit; non quia famam aut honorem suum, quorum erat dominus, negligit; sed quia alienam famam suæ innexam, & ius ad alienum honorem cum suo coniunctum iniuria affecit. Quo pacto cavendum est Religiosis, ne in Religionis suæ, & Clericis, ne in Ecclesiæ præiudicium famam suam profligent, faciantque *nomen Dei blasphemari inter gentes*. Quod periculum abfuit in Ambrosio, in S. Francisco, & alijs Sanctis, qui circumspectè aliquid fecerunt, ut se, non Ordinem, aut Ecclesiam contemptibiles facerent. Quamvis nec Deus permittit, ut ex eorum submissione, aliqua in Sanctos nota redundaret. Enimverò ea ipsa nota, postquam vnde orta sit patuit, in magnam gloriam cessit.

VII.

Quis Simeonem Salum, quis Iacoponum non laudat, qui se
stultos

Baron. Anno
Christi 374.
Sepulveda
ep. 49.

Rom 2 24.